

Saarna 8.7.

”Play right. Live right.” (Luuk. 6: 27-31)

Katso video: [Play right. Live right. \(FIFA\)](#)

Tuttu video? Jos olet katsellut viime viikkoina jalkapallon MM-kisoja, tämä video on tullut varmasti tutuksi.

Mutta huomaatteko mitään yhtäläisyyttä äsken Sannin lukemaan pyhän evankeliumitekstiin ja siinä oleviin Jeesuksen sanoihin? ”Rakastakaa vihamiehiänne, tehkää hyvää niille, jotka teitä vihaavat. --- Anna jokaiselle, joka sinulta pyytää, äläkä vaadi takaisin siltä, joka sinulta jotakin vie. Niin kuin te tahdotte ihmisten tekevän teille, niin tehkää te heille.”

Ilmeinen yhtäläisyys ei ole välttämättä niinkään kummallista. Melkein 2000 vuotta sitten muistiin kirjattu Jeesuksen lausuma eli rippikoulussakin opeteltu niin sanottu ”Kultainen sääntö” läpäisee kulttuurit ja aikakaudet ja on edelleen täysin ajankohtainen. Jollain tavoin ihmiseen on sisäänrakennettuna ajatus, että on oikein tehdä toiselle se, mitä haluaisin tehtävän itsellenikin. Kristittyinä ajattelen, että tämä on myös merkki siitä, että olemme kaikki yhden Jumalan luomia ihmisiä.

Näkemässämme videossa sama Kultaisen-säännön ajatus oli tiivistetty ytimekkäästi: ”Play right. Live right.” ”Pelaa oikein. Elä oikein.” Yksinkertainen sääntö, mutta onko sitä helppo noudattaa?

Onko realistisempaa, että videon käsikirjoitus menisikin seuraavanlaisesti: Kun minua vastaan rikotaan, pahoitan mieleni ja koston vääryyden. Kun joku hukkaa omaisuuttaan, ajattelen, että mitä se minulle kuuluu. Kun joku on vaikeuksissa, ajattelen, että en minä pysty auttamaan, auttakoon ne ketkä pystyvät. Kun isä tarvitsee kotitöissä apuani, ajattelen, että minulla on nyt tärkeämpääkin tekemistä. Kun toisen pallo karkaa, potkaisen sen pahan oloni vuoksi vain entistä kauemmaksi.

Pahan kierre tuntuu todellisuudessa vievän minua usein vain kauemmaksi toisista ihmisistä. Vaikka tietäisin varsin hyvin, kuinka minun pitää toimia, toimin tästä huolimatta toisin. Samalla ruokin pahaa, joka jatkuu ketjussa eteenpäin.

Niin – palataanpa hetkeksi päiväriparilaisten kanssa käsittelemäämme pieneen eettiseen pätkinään. Siinähan oli tilanne, jossa äiti tarvitsi kotitöihinsä kahden poikansa apua. Toinen pojista ei halunnut hoitaa hänelle annettua tehtävää, joten äiti pyysi toista poikaansa hoitamaan molemmat tehtävät. Miten tässä pitäisi toimia? Onko epäoikeudenmukaista, että toinen poika hoitaa molemmat tehtävät tai edes toisen tehtävistä vai pitäisikö pikemminkin äidin hoitaa kaikki tehtävät? Äidin hoitaessa kaiken, olisivat puntit ainakin poikien suhteen tasan. Näinkö se menisi?

Meillä ihmisillä on oikeudenmukaisuuden jano. Jos pelikentällä kohdataan epäoikeudenmukaisuutta, menee se helposti tunteisiin. Kun joku huitaisee pelin tiimellyksessä naamaan – vahingossa tai tahallaan –, saattaa rikottu pelaaja kieriskellä pitkän ajan nurmella. Ehkä toiveena on, että vastapuoli saisi rangaistuksen ja mahdollisimman kovan sellaisen. Tällainen rangaistuksen kalastelu puolestaan saattaa synnyttää epäoikeudenmukaisuuden tunnetta rikkoneen joukkueen puolella.

Ehkä esimerkkejä löytyy lisää aivan arkisestakin elämästä. Pienistäkin jutuista. Meillä päiväriparilla nousi kova poru vaikkapa siitä, että toisen mielestä selvä piirros jätskitötteröstä ei näyttänyt toisesta ollenkaan siltä tai että joku söi härkistä jauhelihana ja otti sitä vielä lisääkin ennen kuin huomasi karmean erehdyksensä. Entäpä sitten se ristiriita, että kuuluuko ruokailu tehdä yhdessä keskustellen vai omassa rauhassa hiljaa, kännykän maailmaan hautautuen?

Niissä kodeissa, joissa asuu nuoria ja vanhempia, törmäykset pienissä ja isoissa asioissa ovat epäilemättä kovin tuttuja. Onko helppoa nuoren asettua vanhemman asemaan? Entäpä vanhemman teinin asemaan? Tiedämme hyvin, että rakkaus on oikein ja viha väärin. Mutta siitä huolimatta nämä kaksi, viha ja rakkaus, asuvat samassa kodissa koko ajan rinnakkain ja sisäkkäin. Miten ihmeessä voisimme oppia ymmärtämään toisiamme?

Jeesus haluaa katkaista vihan kierteen väliltämme niin lähisuhteissamme, kuin vaikkapa kulttuurien, kirkko- ja uskontokuntien sekä kansakuntienkin väliltä. Jeesuksen mukaan kaikista ristiriidoistamme huolimatta on olemassa rakkaus, jolla ei rakasteta toista vain tämän arvokkuuden tai hyödylli-

syyden vuoksi. Tällaista on Jumalan täydellinen rakkaus. Jumalan rakkaus kohdistuu siihen, mikä on vähäpätöistä, arvotonta tai jopa vihattavaa. Jumalan rakkaus on luovaa rakkautta, sellaista rakkautta, joka luo tyhjästä uutta, antaa elämän kuolleelle.

Rakas ystävä, veljeni ja sisareni, nuoret, lapset ja vanhemmat! Jumala ei halua olla meille pelkkä etiikan opettaja. Sen sijaan hän haluaa itse tulla meidän rinnallemme, vihattavaksi, mitättömäksi, ei-miksikään. Jeesuksen ristin kärsimyksessä Kultainen sääntö on toteutunut ja toteutuu yhä tänä päivänä täydellisesti. Itse asiassa juuri tämä messu on paikka, jossa särkynyt lähimmäisyytemme saa sovituksen. Ehtoollisen ateria on paikka, jossa Jeesuksen toteuttama lähimmäisyys tulee osaksi meitä, osaksi tätä yhteisöä. Itse emme tätä yhteyttä luo, mutta Jumalan rakkauden mahdollistama syntien anteeksianto voi yhteyden luoda ja katkaista myös vihan kierteen.

Kun toimit arjessa lähimmäisenä, sinussa toimii myös Jumalan rakkaus. Se tunnustaa virheensä ja antaa anteeksi, vie toiselle hukatun laukun, auttaa vaikeuksissa olevaa, auttaa kotitöissä, palauttaa pallon – elää oikein. Jumalan rakkaus on sinulle messussa annettu lahja, joka välittyy viholliselle ehkä juuri silloin, kun itse et sitä edes tiedä.